

זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד
שלונו.

משום שכל צד של נחת הוא מצד
הימין ומצד האמונה, וכל צד
הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד
הטמאה. ולכן מי שזרק מידו
דבר ברגז, כל אלו נוטלים את
אותו דבר שזרק ומעלים אותו
למעלה, ונקרב לאותו הצד,
ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו
של פלוני.

והכרוז קורא בכל אותם רקיעים
ואומרים: אוי לפלוני ששטה אחר
אל זר ועבד לאל אחר. והכרוז
קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז)
אוי להם פי נדדו ממנו וגו'. אשרי
האיש שנשמר מדרךיו ולא יסטה
ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוף
באר עמקה שלא יוכל לעלות
ממנה.

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא
חשוף יותר משהיכל הראשון. זה
נקרא שחת, כנגד השם שנקרא
טמא. משום שההיכל הראשון
נקרא בור, כנגד השם שנקרא
שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם
שנקרא טמא. בהיכל הזה קימים
שלושה פתחים לשלושה צדדים.
הפתח הראשון, בו עומד ממנה
אחד ששמו עסטירי"א. וכמה
אלפים ורבות ממנים תחתיו,
וזהו שעומד על כל אלו
שמשחיתים דרכם לשפך זרע על
הארץ, או שמוציאים זרע שלא
כדרך, או לכל אלו שמזנים
בידיהם. אלו הם שלא רואים פני
שכינה כלל. אלא הממנה הזה
שצד הטמאה שאמרנו, יוצא
באותו זמן, וכמה הם אלפים
ורבות, כלם מתפנסים על אותו
אדם, ומטמאים אותו בעולם
הזה. ואחר כך כשיוצאת נשמתו
מהעולם הזה, הממנה הזה וכל
אלה שעמו, מטמאים את נשמתו,

הוא קרבנא דפלניא, דקריב לסטרא דילן.
בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסטרא
דימינא, ומסטרא דמהימנותא. וכל
סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא,
סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן ידוי
מדי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה
דאזדריק, וסלקי לה לעילא, ואתקריב לההוא
סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא דקרבנא) קרבנא
דפלניא.

וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי
לפלניא דאסטי בתר אל זר, ופלה
לאל אחר. וכרוזא קארי זמנא תנניא ואמר,
(הושע ז) אוי להם פי נדדו ממני וגו'. זכאה איהו
בר נש, דאסתמר מארחוי, ולא יסטי לימינא
ולשמאלא. ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא
יכיל לסלקא מניה.

היכלא תנניא, היכלא דא, איהו חשוף יתיר
על היכלא קדמאה, האי אקרי שחת,
לקבל שמא דאקרי טמא. בגין דהיכלא
קדמאה אקרי בור, לקבל שמא דאקרי שטן.
והאי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא.
בהיכלא דא קיימין תלת פתחין, לתלת סטריין.
פתחא קדמאה. ביה קיימא חד ממנא,
עסטירי"א שמיה. וכמה אלה ורבבן
ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון
דמחבלי ארתייהו, לאושדא זרעא על ארעא.
או דמפקי זרעא, דלא כארחא. או לכל אינון
דמזנו בידייהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי
שכינתא כלל. אלא האי ממנא דבסטור
מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה
אינון אלה ורבבן, כלהו מתפנפי על ההוא בר
נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר פד נפק
נשמתיה מניה מהאי עלמא, האי ממנא וכל